

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exempla, In Septem Capitalivm Vitiorm Detestationem,
Per Qvadragesimam, An. 1646. narrata**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1649

§. 14. Remedia contra inusitata lucra.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49161)

cum ferre non potest. Sola misericordia comes est defunctorum. Quin idem ferè dixit Poeta, cuius hæc sunt:

Horat.
lib. 2. Sa-
tyr. 2.

Cur eget indignus quisquam, te diuite?
quare

Templa ruunt antiqua Deum? cur, im-
probe charæ

Non quidquam patria tanto emetiris acer-
uo?

XIV.
REMEDIA
CONTRA
INIUSTA-
TA LV-
CRA,

Plal. 88.
31.

S. Chryf.
hom. 51.

Esurientibus in Ecclesia fratribus non subue-
nire, ait S. Cyprianus, habere argentum largi-
ter velle, fundos insidiosis fraudibus rapere, usu-
ris multiplicantibus fenus augere: quid non per-
peti tales pro peccatis eiusmodi meremur? cum-
iam pridem præmonuerit, ac dixerit censura di-
uina: si dereliquerint legem meam, & in iudicijs
meis non ambulauerint: si iustificationes meas
profanauerint, & præcepta mea non obseruaue-
rint, visitabo in virga facinora eorum, & in fla-
gellis delicta eorum. Hæc qui fugere volunt,
fugiant auaritiam, adeant Confessarium,
confiteantur, restituant per vim aut fraudem
ablata, vtantur pecunijs, non ad vsuram, sed
ad cœlestem coronam emendam. Ea de causa
pecunijs abundas, ait S. Chrystomus, vt pau-
pertate homines liberes, non vt in paupertatem in-
trudas, & verò simulatione solacioris maioris
facis

facis arumnas, & liberalitatem vendis fenore. Audent etiam fœneratores dicere, inquit S. Augustinus, Non habeo aliud, unde viuam. Hoc mihi & latro diceret deprehensus circa parietem alienum: hoc mihi & leno diceret, emens puellas ad prostitutionē: hoc & maleficus incantans mala, & vendens malitiam suam. Quidquid tale prohibere conaremur, responderent omnes, quia non haberent, unde viuerent, quia inde se pascerent; quasi non hoc ipsum in illis maxime puniendum esset, quia artem nequitia delegerunt, unde vitam transigant, & inde se pascere volunt, unde offendant eum, à quo omnes pascuntur. An fortè, ait S. Chrysostromus, modi iustè viuendi non inueniuntur? Non sunt agrorum cultus, gregis pabula, armentorum custodia, manuum operatio, solers rerum tuarum cura? Quid insanis, quid cœspitas agriculturâ spinarum occupatus? Nunquam deest occasio honestè se alere volenti. Ex lege diuina agit, qui in sudore vultus sui vescitur pane suo. At vesana diuitiarum cupiditas est morbus insanabilis, fornax quæ nunquam extinguitur, tyrannis per orbem longè diffusa. Diuitie ingratae sunt, fugitiuae, homicidae, crudeles & implacabiles, bestia incurabiles, precipitium vndequaque præruptum, scopulus asfidus plenus fluctibus, mare innumeris ventis agi-

G

tatum,

S. Augustinus in
Psal. 128:

S. Chrysostromus
hom. 57.
in Matthæo

S. Chrysostromus
hom. 5.
de Auidia.

tatum, tyranni acerbè imperantes, nunc quouis barbaro seuiores, inimicæ, irreconciliabiles, hostes implacabiles, quæq; nunquam erga eos à quibus possidentur, remittunt similitatem. Indunt compedes aureas. Et, vt opinor, idcirco diuites torquati incedunt, vt appareat omnibus, eos esse vinctos, & catenis alligatos libertatemque perdidisse. Atque idcirco *viri diuitiarum* vocantur, quia non sunt illorum diuitiæ, sed illi diuitiarum. Hac enim ipsa de causa, cùm Bion de diuite sordido loqueretur, *Hic*, inquebat, *facultates suas non possidet, sed ipsum possident facultates*. In compendio, auarus est Tantalus inter aquas, qui pomæ fugacia captat, nam & ille inter opes est inops; eget in copia; sitit & esurit, cùm cellæ & horrea plena sunt, & vt Timon ille dixit, vitam non vitalem viuit. Itaque fatius est nullum esse, quàm auarum. *Nullum vitium tetrus est, quàm auaritia, præsertim in principibus & Remp. gubernantibus: habere enim quasi Remp. non modò turpe est, sed sceleratum etiã & nefarium*. Iuuenes natura profusi hoc vitio minùs tentantur: at auaritia senilis vituperanda est maximè. *Potest enim quidquam esse absurdus, quàm quò minùs via restat, eò plus viaticum querere? Aurum lapide Lydio, homines auro probantur*

Psal. 75. 6.

Laert. 1. 4. cap. 7.

Cic. lib. de offic.

Idem in Cat. Maiore.

probantur; quod qui potest contemnere, potest cœlum emere; qui autem adorat, in laqueum diaboli incidit, vnde se difficillimè extricat. Quia, vt orator dixit, *auaritia insatiabilis, immensa, & incredibilia potest. Ita enim hominum mentes obstrictas tenet, vt eas, nullo tempore, respirare permittat.* Quin eò impellit, quò canem Æsopicum impulit cupiditas; is haud exiguam carnis partem ore gerens, dum vmbra eius in aqua captat, veram prædam amisit. Ita futurorum bonorum vmbra sunt omnia huius mundi bona, quibus dum mortales inhiant, cœlestia perdunt; qui, sicut hydrope laborantes, quantò plus aquæ in ventre habent, tantò ampliùs in perniciem suam sitiunt; sapientiùs facturi, si non possessioni augendæ, sed cupiditati minuendæ studerent. Sicut enim *qui metallorum operi traditi sunt,* ait S. Pater, *nullum inde emolumentum, nullas opes consequuntur, sed periculo magno, atque detrimento suo, alijs laborant, nihil prorsus de sudore, de labore, & morte, quam plerumque obeant, ad fructum suum inde conuertentes: ita & illi, qui non sibi, sed alijs diuitias querunt, immo & bis multò miseres sunt, quoniam mors doloris finem illis, his, quos gehenna expectat, vera afflictionis initium affert.*

Cic. in Vatin.

S. Chryso-
st. homi-
50.

Manil.
lib. 4.
Astron.

Ergo

*Quid tam sollicitis vitam consumimus an-
nis?*

*Torquemurq; metu cacaque cupidine re-
rum?*

*Aeternisq; senes curis, dum quarimus
aunum,*

Perdimus, ut nullo votorum fine beati?

CAPVT